

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Štefana Michálíka a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2015 v Bratislave v konaní o európskom zatýkacom rozkaze o sťažnosti vyžiadanej osoby **E. D.** proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. januára 2015, sp. zn. 5Ntc 1/2015, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby **E. D. sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 30. januára 2015, sp. zn. 5Ntc 1/2015, podľa § 15 ods. 1, ods. 2 zákona č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) vzal **E. D.**, nar. **X.** v **Č.**, od 24. marca 2014 trvale bytom **Z.**, v súčasnej dobe bytom **E. X.**, **Z.**, občana Slovenskej republiky do predbežnej väzby s tým, že táto mu začala plynúť 28. januára 2015 o 13.30 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil **E. D.** hneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú následne prostredníctvom svojho obhajcu i bližšie písomne zdôvodnil (č. l. 62, 67-68 spisu).

Citujúc z odôvodnenia podanej sťažnosti:

*„Vzatie **E. D.** do predbežnej väzby považujem za neodôvodnené vzhľadom na skutočnosť, že krajská prokurátorka ako dôvod uviedla všeobecne známe skutočnosti, ktoré neopodstatňujú a teda nie sú relevantnými dôvodmi na vzatie **E. D.** do predbežnej väzby. **E. D.** si plnil všetky súdom uložené povinnosti, nakoľko bol po splnení všetkých materiálnych*

a formálnych podmienok podmiennečne prepustený, kedy mu súd uložil presne stanovené povinnosti a obmedzenia. E. D. sa po podmiennečnom prepustení z výkonu trestu v marci 2014 správal tak, aby svojim konaním preukázal nápravu s cieľom o znovuzačlenenie sa do spoločenského a rodinného života. E. D. komunikoval so všetkými osobami, ktoré ho kontaktovali za účelom jeho prebiehajúcich trestných konaní.

Podľa môjho názoru, nie je dôvod na vzatie E. D. do predbežnej väzby, nakoľko neboli splnené materiálne predpoklady na jeho vzatie podľa § 15 ods. 1 Zákona o EZR. E. D. si poctivo plnil všetky povinnosti uložené mu súdom, nakoľko sa pravidelne hlásil na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny a poskytoval potrebnú spolusúčinnosť orgánom činným v trestnom konaní. E. D. nemal vedomosť o tom, že bol na jeho osobu vydaný Európsky zatýkací rozkaz, resp. bol toho názoru, že zainteresované orgány činné v trestnom konaní spolu komunikujú a teda majú vedomosť o jeho dočasnom bydlisku, nakoľko túto informáciu vždy orgánom činným v trestnom konaní a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny oznámil.

Rozhodnutie o vzatí zadržanej (vyžiadanej) osoby do predbežnej väzby je v zmysle § 15 ods. 1, ods. 2 Zákona o EZR v znení zákona č. 344/2012 Z.z. účinného od 1. decembra 2012 rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem splnenia formálnych podmienok vyžaduje aj zistenie existencie takých okolností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, ak by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode (6 Tost 17/2013).

Mám za to, že nie sú naplnené materiálne podmienky, z ktorých by jednoznačne vyplynula dôvodná obava, že by E. D. zmaril účel konania o európskom zatýkacom rozkaze, nakoľko si plnil všetky súdom uložené povinnosti, dokonca sa veľmi výrazným spôsobom uchádzal o zamestnanie. E. D. svojim konaním po podmiennečnom prepustení nedal žiadny dôvod, aby bolo možné jednoznačne usúdiť, že je tu odôvodnený záver v zmarení účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze E. D.. Zdôrazňujem najmä, že E. D. bol zadržaný na polícii vtedy, keď si prišiel vybavovať nový občiansky preukaz. E. D. nemal nikdy úmysel sa skrývať a ani sa nikdy neskryval, nakoľko by už dávno bol podaný návrh na jeho vzatie do väzby slovenskými orgánmi.

Okolnosťami odôvodňujúcimi hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu, ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu (6 Tost 17/2013).

Z predloženého spisového materiálu a ani z výsluchu E. D. nevyplýva odôvodnený záver, že bude mať účel konania o európskom zatýkacom rozkaze. E. D. za účelom znovuzачlenenia sa do spoločenského života plnil všetky povinnosti jemu uložené, preto mu nemôže byť na príťaž skutočnosť, že si príslušné české orgány činné v trestnom konaní nevedeli vyžiadať predmetné údaje.“

S poukazom na vyššie uvedené dôvody preto záverom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a rozhodol, že európsky zatýkací rozkaz vydaný Okresným súdom Plzeň – mesto, Česká republika, sp. zn. 9T 20/2014, nevykoná a E. D. prepúšťa z predbežnej väzby na slobodu.

Spisový materiál v posudzovanej veci bol prostredníctvom Krajského súdu v Banskej Bystrici 23. februára 2015 predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky za účelom rozhodnutia o podanej sťažnosti.

Najvyšší súd Slovenskej republiky primárne zistiť, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že predmetná sťažnosť **nie je dôvodná**.

Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že 14. mája 2014 bol pod sp. zn. 9T 20/2014, Okresným súdom Plzeň - mesto, Česká republika vydaný európsky zatýkací rozkaz na štátneho občana Slovenskej republiky E. D., a to za účelom jeho vydania na trestné stíhanie pre pokračovací trestný čin podvodu podľa § 250 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona Českej republiky č. 140/1961 Sb., sčasti dokonanej a sčasti nedokonanej v štádiu pokusu podľa § 8 ods. 1 Trestného zákona Českej republiky č. 140/1961 Sb., za ktorý mu hrozí trest odňatia slobody až na 8 rokov a ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe tam bližšie uvedenom.

Vyžiadaný E. D. bol zadržaný 28. januára 2015 o 13.30 hod. vo Zvolene príslušníkmi Obvodného oddelenia PZ Zvolen (§ 13 ods. 1 zákona o EZR).

Keďže si po poučení v konaní o európskom zatýkacom rozkaze obhajcu nezvolil, tento mu bol na podklade návrhu prokurátorky podľa § 14 ods. 1 zákona o EZR opatrením predsedu senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2015, sp. zn. 5Ntc 1/2015, ustanovený.

Po oboznámení vyžiadaného s dôvodmi zadržania zo strany prokurátorky Krajskej prokuratúry Banská Bystrica podala táto 29. januára 2015 o 14.20 hod. na Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR návrh na jeho vzatie do predbežnej väzby, sp. zn. 2 Kpt 12/15/6600, z dôvodu uvedeného v § 15 ods. 1 zákona o EZR.

Predmetný návrh sudca krajského súdu preskúmal, a po predchádzajúcom výsluchu vyžiadaného E. D., vykonaného v prítomnosti jeho obhajcu ako i prokurátorky, zistil, že je potrebné mu vyhovieť.

Podľa § 13 ods. 2 zákona o EZR ak prokurátor do 48 hodín od zadržania neprepustí zadržanú osobu, podá v tejto lehote súdu návrh na jej vzatie do predbežnej alebo vydávacej väzby, ku ktorému pripojí európsky zatýkací rozkaz, alebo ak ten nie je k dispozícii, záznam; záznam má do doručenia európskeho zatýkacieho rozkazu rovnaké účinky ako európsky zatýkací rozkaz. Ak prokurátor osobu prepustí, informuje o tom útvar SIRENE; ak tento útvar nie je príslušný konať, postúpi informáciu útvaru INTERPOL.

Podľa § 11 ods. 1, veta pred bodkočiarkou zákona o EZR na začatie konania o európskom zatýkacom rozkaze je príslušná krajská prokuratúra, v ktorej obvode bola vyžiadaná osoba zadržaná alebo jej bola inak obmedzená osobná sloboda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) účelom predbežnej väzby je zabezpečiť prítomnosť zadržanej osoby na území Slovenskej republiky tak, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokiaľ orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka, ak sa preklad vyžaduje.

Podľa § 15 ods. 2 zákona o EZR (znenie účinné od 1. decembra 2012) sudca krajského súdu je povinný do 48 hodín od prevzatia zadržanej osoby a od doručenia návrhu prokurátora na vzatie do predbežnej väzby túto osobu vypočuť a rozhodnúť o jej vzatí do predbežnej väzby alebo ju prepustiť na slobodu. Dôvodmi väzby podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní nie je pritom viazaný. Ak sudca rozhodne, že sa zadržaná osoba ponecháva na slobode, súčasne môže rozhodnúť o uložení primeraných opatrení alebo obmedzení na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania podľa všeobecného predpisu o trestnom konaní, ktorý sa použije primerane. Ak v čase rozhodovania o predbežnej väzbe nie je k dispozícii európsky zatýkací rozkaz, sudca krajského súdu rozhoduje na návrh prokurátora, ku ktorému je pripojený záznam podľa § 3 písm. l/.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o EZR na konanie podľa odseku 1 je príslušný krajský súd, ktorému prokurátor príslušný podľa § 11 predložil návrh na rozhodnutie o predbežnej väzbe.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal predložený spisový materiál a i s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia dospel k takému názoru, že v predmetnom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre vydanie rozhodnutia o vzatí vyžiadaného E. D. do predbežnej väzby.

Vo veci konali príslušné orgány, a to v zákonom stanovených lehotách, pričom vyžiadaný bol v zmysle zákona poučený, vypočutý a bol mu tiež riadne ustanovený obhajca.

Okrem splnenia formálnych podmienok treba konštatovať tiež splnenie podmienky materiálnej (v súlade s uznesením najvyššieho súdu z 29. mája 2013, sp. zn. 6 Tost 17/2013, uverejnením v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 93/2014), spočívajúcej v existencii takých konkrétnych skutočností, z ktorých vyplýva dôvodná obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, že by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode, t.j. neväzobne.

Konštatácia dôvodov predbežnej väzby je vždy závislá od individuálneho posúdenia súdu vzhľadom na okolnosti toho - ktorého prípadu (osobné pomery vyžiadanej osoby), pričom je potrebné zároveň mať na mysli i osobitosť konania o európskom zatýkacom

rozkaze, či odlišný charakter samotnej predbežnej väzby (oproti tomu, ako je väzba upravená v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku).

V posudzovanej veci sa tak prvostupňový súd ako i prokurátorka (vo svojom návrhu) veľmi dôsledne zaoberali zisťovaním skutočností, odôvodňujúcich hrozbu zo zmarenia účelu predbežnej väzby v prípade ponechania E. D. na slobode - a to aj pri prípadnom uložení primeraných opatrení alebo obmedzení, pričom tunajší súd nemá k ich záverom žiadne výhrady.

Správne sa v súvislosti s nevyhnutnosťou zabezpečenia prítomnosti vyššie menovaného na území Slovenskej republiky formou obmedzenia jeho osobnej slobody poukazuje najmä na okolnosti majúce pôvod v samotnom skutku (t.j. charakter stíhanej trestnej činnosti), jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, či nestabilné bydlisko a prácu.

Z dôvodov vyššie uvedených preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunciiate tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustná sťažnosť.

V Bratislave 26. februára 2015

JUDr. Peter H a t a l a, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová